

60 JAAR SOCIALISTISCHE SENIOREN TERHAGEN

1948 – 2008

Het jaar 1948. Het land was nog volop in de wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog, maar her en der startten plaatselijke afdelingen van politieke partijen met een “Bond voor ouderdomsgepensioneerden”. Jaren later werd dat “De bond voor gepensioneerden”, weer wat later “De bond voor de derde leeftijd” en die kwam finaal uit in “Seniorenvereniging”. Die laatste naam is meer aangepast aan de moderne tijd.

Terhagen kon dus niet achterblijven, zodat op vrijdag 24 oktober 1948 een stichtingsvergadering plaats greep in het Volkshuis onder impuls van de socialistische burgemeester Nicolaas Verlinden en de toenmalige arrondissementssecretaris van de BSP Eduard van Eyndonck. De oprichting had tot doel de aandacht te vestigen op de noden en de verzuchtingen van de toenmalige gepensioneerden.

Een bond stichten is gemakkelijk maar het schip drijvende houden was en is een moeilijke opdracht want de financiële middelen waren toen beperkt.

In samenwerking met partij instanties zoals de BSP en de Socialistische Vrouwen en met de steun van de gewestelijke mutualiteit “Hulp in Nood” werden allerlei activiteiten georganiseerd.

Er bestaan foto's van de eerste feesten in het Volkshuis. De tafels bestonden uit planken, aan elkaar genageld op zogenaamde *kepers*. Die planken werden op houten schragen gelegd. De meeste aanwezigen zaten op de klapstoelen van de cinemazaal, die dienst deed als feestzaal. Comfortabel was anders! De vrouwen droegen een kleed of schort; vele mannen zaten aan tafel met een grijs linnen vest en pet op het hoofd. Het menu bestond uit koude schotel, taart en koffie. Elke aanwezige kreeg twee drankbonnetjes.

Alle gepensioneerden waren echte "ouderdomsgepensioneerden", dus gepensioneerden wegens hun ouderdom of - beleefder gezegd - “hun leeftijd”. De mannen waren allen ouder dan vijftig en de vrouwen genoten, nog maar eens, een voordeel. Zij werden als lid aanvaard op hun vijfenvijftigste. Het is merkbaar: vrouwen hebben in deze vereniging altijd in de bovenste schuif gelegen!

Alle toenmalige leden van deze bond hadden als volwassenen de twee wereldoorlogen meegemaakt en jaren vol kommer en kwel. Tot de jaren twintig van vorige eeuw waren er géén sociale voorzieningen, géén kindergeld en vakantiegeld - met dat laatste werd pas gestart in 1936 - en daarbovenop waren er ellendig lage lonen. Het was dan ook logisch dat sommige leden die in 1950 deelnamen aan een reis naar Blankenberge... voor de eerste maal van hun leven... de zee zagen.

Oud worden in die tijd was geen pretje. De financiële middelen waren beperkt, sommigen woonden bij de kinderen in, anderen belandden in “het oude mannen- en vrouwentehuis” waar zij de ganse dag

doelloos doorbrachten in gezamenlijke kamers, niks om handen hadden en uitkeken naar het bezoek van familie of vrienden.

De start van de bond werd dan ook met enthousiasme begroet en na de stichtingsbijeenkomst op vrijdag 24 oktober 1948 werden 72 leden ingeschreven. Het lidgeld bedroeg toen 15 frank per jaar.

De evolutie van de pensioenen en de verbeterde levensstandaard van de gepensioneerden deden hun reisbehoeften stijgen. Dankzij de Socialistische Mutualiteit "Solidariteit" van de Rupelstreek brachten de gepensioneerden gedurende vijftien jaar hun vakantieweek door in het vakantiehuis "De Rode Rupel" in Koksijde. Nadat deze inrichting werd opgedoekt, konden ze terecht in de "Floreal" te Nieuwpoort en daarna in "De Barkentijn", eveneens in dezelfde badplaats, waar ze nu ieder jaar weerkeren. In 2008 werd 20 jaar vakantie in "De Barkentijn" gevierd

Een groepering stichten is één zaak... Deze groeperingen efficiënt leiden is een andere. Koken kost geld, dat ondervond het bestuur gedurende vele, vele jaren. Gedurende méér dan dertig jaar had het bestuur financiële steun nodig. Deze kwam van de plaatselijke partij, de vrouwengroep, de gemeente, de mutualiteit "Hulp in Nood" en later ook de provincie, die een bescheiden jaarlijkse toelage verleende.

We kunnen die eerste 30 jaar best vergelijken met de start van een vliegtuig dat te zwaar is geladen, aangedreven door een sputterende motor. Aanvankelijk werd een geringe hoogte bereikt, dan weer hoogte verloren, bijna de grond geraakt, ten koste van vele inspanningen weer hoogte gewonnen, weerom verscheidene keren gedaald om dan - maar dan zijn we al 36 jaar verder - resoluut de ideale hoogte te bereiken en... op eigen wieken te vliegen en te drijven. Ik weet dat eigen lof een reukje heeft maar het is de naakte waarheid en vanaf 1983 is de bond uiteindelijk volledig zelfstandig beginnen te functioneren.

In de loop van de 60 jaar is het bestuur voortdurend op zoek gegaan naar inkomsten om de activiteiten te ondersteunen. De wafelenbak, gekoppeld aan een tentoonstelling, en de restaurantdag liggen vooral aan de basis van de nodige inkomsten. Er was nog een andere bron, namelijk de duivententoonstelling van november, waarmee gestart werd in 1951 en die pas ophield in 1981. Daardoor steeg het aantal activiteiten: de ontspanningsnamiddagen, de ééndagsreizen, de vakantie aan zee, het verblijf van zeven dagen in een hotel in de buurlanden, de shownamiddag, bingo, wandel- en fietstochten, die alle worden gesubsidieerd uit de eigen kas.

De opsomming is eenvoudig maar iedere vermelde activiteit vraagt een andere opbouw, benadering, controle en inzet. Bovendien mogen deze elkaar niet voor de voeten lopen en is een planning, maanden vooraf, een absolute prioriteit.

In iedere kring of gemeenschap neemt een aantal personen het voortouw, anderen geven af en toe mee een duwtje, waarbij zij kunnen rekenen op een schare van bereidwillige medewerkers. De gezonde geest van samenhang is de beste waarborg om een succesrijk resultaat te bereiken. Iedereen in onze samenleving is aangewezen op de medewerking van getrouwen. Dat is het geval in onze persoonlijke levenssfeer maar evenzeer noodzakelijk voor de senioren groep.

Vanaf de stichting tot 2008 heeft de vereniging maar acht voorzitters gehad. Burgemeester Nicolaas Verlinden had de leiding gedurende de eerste dertig jaar. Jos Wauters gaf na één jaar de leiding over aan Petrus De Pré, die na acht jaar werd opgevolgd door Jos De Mayer. Deze overhandigde de fakkel na vijf jaar aan Mathilde Lejon, die na twee jaar werd opgevolgd door Isidoor Rijpens. Die werd op zijn beurt na acht jaar vervangen door Robert Moreaux, en die gaf na vier jaar de leiding door aan Frans Mampaey, huidig voorzitter.

De lijst van secretaris-penningmeester is beduidend kleiner. Hendrik Van Reeth werd op zesentwintigjarige leeftijd secretaris-penningmeester, bleef tweeëndertig jaar secretaris en vierendertig jaar penningmeester. In beide functies werd hij opgevolgd door André De Pré, die zes jaar secretaris bleef en vier jaar penningmeester. Hij werd opgevolgd door Karel Vaes, die toen achtendertig jaar oud was. Hij vervulde beide ambten gedurende de laatste tweeëntwintig jaar en is tot op heden nog steeds op post.

Ook mag de vereniging zich gelukkig achten dat ze gehuisvest is in het Volkshuis, dat eigendom is van de CVBA Volkshuis. De vereniging kan met fierheid zeggen dat de gebouwen haar toebehoren, dankzij de inzet en werkkraft van tientallen en tientallen partijgenoten - over een periode van meer dan tachtig jaren - die ieder op hun manier daartoe hun bijdrage hebben geleverd. Ieder lid van de seniorenvereniging beleeft haar of zijn levensavond op een eigen manier waarbij het gevoel van geborgenheid een voorname rol speelt. Hierbij zijn drie factoren van wezenlijk belang: de aanwezigheid van een huwelijks- of levenspartner, de relatie met kinderen en kleinkinderen en het bezit van een goede gezondheid. De minste hapering aan één van voornoemde factoren kan aanleiding geven tot vereenzaming. Het voorkomen van deze vereenzaming is een van de voornaamste doelstellingen en bekommernissen van het bestuur, van alle besturen en seniorenclubs. Dat vergt een voortdurende inzet, een degelijke planning, een tactvol schipperen teneinde tegemoet te komen aan de belangen van ieder lid.

Daarom is deze seniorenvereniging een kostbaar goed dat door elkeen moet gekoesterd worden. Het bestuur zal blijven ijveren om zo veel mogelijk kleur te geven aan het leven van de leden.

Dankzij de inzet van het bestuur en de vele medewerkers en de deur van het Volkshuis die steeds openstaat voor alle opinies en democratische ideeën stijgt het ledental nog steeds.

Alhoewel Terhagen een kleine gemeente en een deelgemeente van Rumst is, hebben de socialistische senioren op dit ogenblik 336 leden uit vijfentwintig gemeenten. Het toont een goede werking en vooral voldoening en tevredenheid van de leden aan.

Peter Van Hoorenbeeck

(naar Karel Vaes, secretaris)